

Sygn. akt I ACa 524/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Ewa Jastrzębska
Sędziowie :	SA Monika Dembińska SO del. Irena Rykała (spr.)
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa P. Ż.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. i (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 28 stycznia 2013 r., sygn. akt II C 283/10,

1) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2. w ten sposób, że:

a) zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda 6 212,40 (sześć tysięcy dwieście dwanaście i 40/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2007 roku,

b) zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 32 964,99 złotych za okres od dnia 25 kwietnia 2007 roku do dnia 17 kwietnia 2011 roku,

c) w pozostałej części powództwo oddala;

2) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 4. o tyle, że kwotę 300,12 złotych podwyższa do kwoty 1 154,26 (tysiąc sto pięćdziesiąt cztery i 26/100) złotych,

3) zmienia zaskarżony w punkcie 5. o tyle, że kwotę 716,68 złotych podwyższa do kwoty 872,82 (osiemset siedemdziesiąt dwa i 82/100) złotych;

4) zmienia zaskarżony w punkcie 6. o tyle, że kwotę 1 521,84 złotych obniża do kwoty 1 365,18 (tysiąc trzysta sześćdziesiąt pięć i 18/100) złotych;

5) w pozostałej części apelację oddala;

6) zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda 1 211 (tysiąc dwieście jedenaście) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

7) nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w Katowicach) od powoda 94,34 (dziewięćdziesiąt cztery i 34/100) złote, a od pozwanego (...) w W. 199,66 (sto dziewięćdziesiąt dziewięć i 66/100) tytułem kosztów tłumaczenia;

8) zasądza od powoda na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. 800 (osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 524/13

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 100.000 zł tytułem utraconych dochodów wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lutego 2007 r. i kosztami postępowania.

Uzasadniając żądanie wskazał, że w dniu 25 lipca 2005 r. w wypadku drogowym w A. uległy uszkodzeniu dwa samochody, zaś odpowiedzialność za skutki wypadku obciąża stronę pozwaną. Pozwany przyznał jedynie częściowe odszkodowanie za utracone dochody tj. kwotę 32.701,60 zł za przestój pojazdu o nr rej. (...) oraz kwotę 36.354 zł za przestój samochodu o nr rej. (...). Wezwanie do zapłaty pozostałej części odszkodowania okazało się bezskuteczne. Średni dochód generowany przez jeden samochód to kwota 856,01 zł netto.

Pozwany (...) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Zarzucił, że prowadził postępowanie likwidacyjne jako reprezentant do spraw roszczeń w rozumieniu art. 78 i nast. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz Dyrektywy 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG i 88/357/EWG. Ze sprawcą szkody nie łączył go żaden stosunek prawny, z którego wynikałby obowiązek zapłaty odszkodowania na rzecz powoda. Reprezentant do spraw roszczeń nie jest bowiem stroną stosunku cywilnoprawnego i podmiotem na którym ciąży obowiązek spełnienia świadczenia, a jedynie pośrednikiem pomiędzy właściwym ubezpieczycielem spoza Polski a poszkodowanym. Z daleko posuniętej ostrożności procesowej wskazał, że powództwo należy uznać za pozbawione faktycznej podstawy, a ponadto nieudowodnione.

Pozwany (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Zarzucił, że roszczenie jest przedawnione i strona powodowa nie wykazała przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Katowicach: zasądził od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda kwotę 32.964,99 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 kwietnia 2011 r. (punkt 1), oddalił powództwo z pozostałej części (punkt 2), zasądził od powoda na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) w W. kwotę 4.317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 3), zasądził od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda kwotę 300,12 zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania (punkt 4), nakazał pobrać od pozwanego (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 716,16 zł

tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych (punkt 5), nakazał ściągnąć z zasądzonego w punkcie 1 roszczenia na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.521,84 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych (punkt 6).

Rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach:

Powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie międzynarodowego przewozu towarów. W dniu 25 lipca 2005 r. w wypadku drogowym na terenie A. uległy uszkodzeniu trzy samochody powoda, a sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie OC w (...)w W..

W postępowaniu likwidacyjnym pozwany(...). na podstawie art. 78 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych występował jako reprezentant do spraw roszczeń pozwanego (...).

Samochód o nr rej. (...) był unieruchomiony w okresie od dnia 25 lipca 2005 r. do dnia 6 stycznia 2006 r. i z tytułu przestoju tego pojazdu powód otrzymał kwotę 32.701,60 zł.

Samochód o nr rej. (...) był unieruchomiony do dnia 13 września 2005 r. W tym dniu przyznano powodowi odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej. Za przestój tego pojazdu powód otrzymał kwotę 36.354 zł.

O przyznaniu odszkodowań powód został poinformowany przez pozwanego (...), jako reprezentanta do spraw roszczeń, a nadto pouczone powoda o możliwości dochodzenia roszczeń na drodze sądowej od (...).

Pismem z dnia 28 grudnia 2007 r. pełnomocnik powoda zwrócił się do pozwanego(...) o wypłatę dalszego odszkodowania z tytułu utraconych dochodów. Pozwany odmówił wypłaty pouczając o możliwości dochodzenia nieuwzględnionych roszczeń na drodze sądowej w stosunku do (...). Pismo to nie zawierało pouczenia o utracie przez powoda roszczeń o ile nie będzie ich dochodził w ciągu roku.

W roku 2005 powód dysponował 25 samochodami i miał zawartą umowę z (...). Do realizacji tej umowy wykorzystywał wszystkie samochody. Nie było możliwości zastąpienia samochodów uszkodzonych w wypadku innymi samochodami. To spowodowało, że powód nie przewiózł niektórych ładunków.

Sąd Okręgowy uznał, że powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie w stosunku do pozwanego D. (...). Wskazał, że prawem właściwym w rozpoznawanej sprawie jest prawo austriackie na podstawie art. 34 prawa prywatnego międzynarodowego i art. 3 Konwencji o prawie właściwym dla wypadków drogowych sporządzonej w Hadze w dniu 4 maja 1971 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 63, poz. 585).

Jako niezasadny Sąd ocenił zarzut przedawnienia mając na uwadze § 12 ust 1 i 2 ustawy federalnej z dnia 2 grudnia 1958 r. o umowie ubezpieczenia.

Sąd powołał § 148 tej ustawy, zgodnie z którym, w przypadku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel jest zobowiązany do wypłaty ubezpieczonemu rekompensaty za świadczenie, które ten winien jest wypłacić osobie trzeciej na podstawie swojej odpowiedzialności za fakt, który wystąpił podczas okresu ubezpieczenia. Nadto Sąd powołał § 1293 ABGB. Według tego przepisu szkodą jest każda strata, przysporzona komuś na majątku, prawie lub jego osobie. Utrata korzyści polega na tym, że ktoś się jej spodziewa według zwykłej kolei rzeczy.

Mając na uwadze wskazany w opinii biegłego dzienny przychód każdego z samochodów, a także potencjalne koszty związane z osiągnięciem tego przychodu i kwoty wypłacone przez ubezpieczyciela tytułem odszkodowania za przestój pojazdów, Sąd uznał, że żądanie pozwu jest zasadne co do kwoty 32.964,99 zł (=102.020,59 zł – 69.055,60 zł). Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach powołał art. 100 k.p.c.

Powództwo w stosunku do pozwanego (...) zostało oddalone z uwagi na brak legitymacji po stronie pozwanej. Pozwany występował bowiem w postępowaniu likwidacyjnym jedynie jako reprezentant do spraw roszczeń, a ubezpieczycielem odpowiedzialnym za szkodę jest pozwany (...). Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach. Wskazał, że nie jest szczególną okolicznością w rozumieniu tego przepisu fakt, że powód

wniósł osobiście pozew i w związku z postępowaniem likwidacyjnym był przekonany, że odpowiedzialnym za szkodę jest pozwany (...). W ocenie Sądu, tego rodzaju twierdzenia są nieuprawnione, gdyż z pisma pozwanego jednoznacznie wynika, że powód winien pozwać zagranicznego ubezpieczyciela. Nadto Sąd wskazał, że po wezwaniu do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) powód nie wyraził zgody na jego wstąpienie w miejsce dotychczasowego pozwanego, a na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku podtrzymał żądanie w stosunku do pozwanego (...).

W apelacji powód zarzucił:

- sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z zebrany materiał dowodowy polegającą na uznaniu, że utracony dochód powoda za unieruchomienie obu pojazdów wynosi 32.964,99 zł, podczas gdy prawidłowe ustalenie prowadzi do wniosku, że szkoda za utracony dochód za unieruchomiony pojazd (...) została naprawiona przed wszczęciem procesu w całości natomiast utracony dochód za unieruchomienie pojazdu (...) wynosi 39.177,39 zł;

- naruszenie art. 98, 100 i 102 k.p.c. poprzez nieprawidłowe zastosowanie polegające na obciążeniu powoda większością kosztów procesu pomimo złej sytuacji zdrowotnej oraz tego, że powód nie korzystał z fachowej pomocy prawnej i wytoczył powództwo zgodnie z pouczeniem, a nadto wygrał powództwo co do zasady co uzasadniało obciążenie całością kosztów procesu pozwanego (...) i zwolnienie z obowiązku ponoszenia kosztów względem pozwanej (...);

- sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z zebrany materiał dowodowy polegająca na uznaniu, że pozwani popadli w opóźnienie w dniu 18 kwietnia 2011 r. podczas gdy prawidłowa ocena prowadzi do wniosku, że popadli w opóźnienie w dniu 6 lutego 2007 r., tj. 7 dni po wezwaniu pismem z dnia 31 stycznia 2007 r.;

- z ostrożności procesowej naruszenie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 6.6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości poprzez zasądzenie na rzecz (...) kosztów adwokackich niezgodnie ze stawką przewidującą 3.600 zł.

W oparciu o powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę wyroku poprzez zasądzenie odsetek od kwoty 32.964,99 zł od 6 lutego 2007 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie dalszego odszkodowania w kwocie 6.212,40 zł wraz z odsetkami od dnia 6 lutego 2007 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zniesienie kosztów procesu między powodem a (...) i zasądzenie od pozwanego (...) na rzecz powoda wszystkich kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych za postępowanie przed I i II instancją.

Pozwany (...) wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy i przyjmuje je za własne. Ustalenia te uzupełnia na podstawie dowodów przeprowadzonych przez Sąd Okręgowy.

Pismem z dnia 19 stycznia 2007 r. pełnomocnik powoda wniósł o wypłatę kwoty 174.953,56 zł tytułem utraconego dochodu za przestój dwóch samochodów (817,54 zł x 214 dni przestoju). Do wezwania dołączono „rozliczenie utraconych korzyści z tytułu wypadku samochodów (...), (...)”. Wskazano w nim, że wartość nieosiągniętego przychodu samochodu (...) wynosi 40.877 zł, zaś samochodu (...) – 134.076,56 zł. Wezwanie do zapłaty wraz z rozliczeniem wpłynęło do pozwanego (...) w dniu 24 stycznia 2007 r. (dowód: wezwanie do zapłaty wraz z rozliczeniem k. 135-137 akt szkody (...)).

Pismem z dnia 30 lipca 2007 r. poinformowano powoda o przyznaniu odszkodowania w kwocie 36.354,00 zł odpowiadającej utraconym dochodom w wyniku uszkodzenia pojazdu o nr rej. (...). Z kolei w piśmie z dnia 10 grudnia 2007 r. podano, że zostało przyznane odszkodowanie w kwocie 32.701,60 zł w związku z przestojem samochodu o nr rej. (...) jednocześnie wskazując, że odszkodowanie obejmuje okres od dnia 25 lipca 2005 r. do dnia otrzymania

odszkodowania od ubezpieczyciela tj. 2 września 2005 (dowód: pismo z dnia 30 lipca 2007 r. i z dnia 10 grudnia 2007 r. k. 27-28).

Stanowisko w zakresie wysokości odszkodowania ubezpieczyciel podtrzymał w piśmie z dnia 11 marca 2008 r. jednocześnie informując pełnomocnika powoda o możliwości dochodzenia roszczeń na drodze postępowania sądowego przeciwko (...), (...)(dowód: pismo z dnia 11 marca 2008 r. k. 254 akt szkody (...)).

W związku z uszkodzeniem w wypadku drogowym samochodów powoda utracony dochód stanowi różnicę pomiędzy potencjalnym przychodem a potencjalnym kosztem bezpośrednim. Utracony dochód za przestój od dnia 25 lipca 2005 r. do dnia 6 stycznia 2006 r. samochodu o nr rej. (...) wynosi 71.886,99 zł. Z kolei utracony dochód za przestój samochodu o nr rej. (...) to kwota 30.133,60 zł za okres od dnia wypadku do dnia 13 września 2005 r. (dowód : opinia biegłego M. W. k. 498-505).

Powód przed wniesieniem pozwu żądał zapłaty kwoty 40.877 zł za przestój samochodu o nr rej. (...) oraz kwoty 134.076,56 zł za przestój samochodu o nr rej. (...). Zgłosił więc pozwanemu dwie szkody i każda z nich była odrębnie likwidowana przez ubezpieczyciela. Tytułem odszkodowania ubezpieczyciel wypłacił kwotę 36.354,00 zł za przestój samochodu o nr rej. (...) oraz kwotę 32.701,60 zł za przestój samochodu o nr rej. (...). Dochodząc pozwem dalszego odszkodowania powód w jego uzasadnieniu zawarł wyliczenie wysokości szkody za przestój każdego z samochodów.

Skoro szkodę za przestój samochodu o nr rej. (...) wyraża ustalona na podstawie opinii biegłego kwota 71.886,99 zł, zaś ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 32.701,60 zł, to tytułem odszkodowania należna jest powodowi jeszcze kwota 39.185,39 zł. Zaskarżonym wyrokiem zasądzona została kwota 32.964,99 zł, zatem apelacja w części dotyczącej dalszego odszkodowania w kwocie 6.212,40 zł zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą materialnoprawną odpowiedzialności pozwanego oprócz powołanego przez Sąd Okręgowy § 1293 ABGB jest § 2 ustawy o ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych z 1994 r. (skr. KHVG 1994), regulujący zakres ochrony ubezpieczeniowej. Zgodnie z tym przepisem ubezpieczenie obejmuje m.in. zaspokojenie uzasadnionych roszczeń odszkodowawczych wysuwanych przeciwko ubezpieczonemu, jeżeli wskutek użytkowania ubezpieczonego pojazdu spowodowano szkodę majątkową.

Odnosząc się do zarzutu kwestionującego datę początkową naliczania odsetek wskazać należy, że termin spełnienia świadczenia przez ubezpieczyciela określa § 29a KHVG, zgodnie z którym, ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w ciągu trzech miesięcy licząc od daty zgłoszenia szkody. Powód żądanie odszkodowania w zakresie utraconych dochodów zgłosił w dniu 24 stycznia 2007 r. Uwzględniając zatem wskazany wyżej termin stwierdzić należy, że odsetki od kwoty przyznanej tytułem odszkodowania należne są od dnia 25 kwietnia 2007 r.

Skoro ostatecznie powództwo uwzględnione zostało w 39% to do rozstrzygnięcia o kosztach zastosować należy zastosować art. 100 zd. 1 k.p.c. Żądanie obciążenia w całości kosztami postępowania pozwanego (...) jest nie tylko nieuzasadnione ale również niezrozumiałe. Powód utrzymał się z powództwem w 39% winien zatem ponieść koszty postępowania przed Sądem I instancji w 61%, zaś pozwany - w 39%. W skład tych kosztów wchodziła opłata od pozwu w kwocie 5.000 zł oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika każdej ze stron w kwocie po 3.617 zł. Zastosowanie art. 100 zd. 1 k.p.c. oznacza, że zasądzona w punkcie 4. zaskarżonego wyroku kwota 300,12 zł ulega podwyższeniu do kwoty 1.154,26 zł. Punkt 5. i 6. wyroku dotyczy nieuiszczonych kosztów postępowania w kwocie 2.238 zł. Zastosowanie art. 100 zd. 1 k.p.c. oznacza, że koszty te powinien ponieść pozwany w kwocie 872,82 zł i powód w kwocie 1.365,18 zł.

Powództwo w stosunku do pozwanego (...) zostało oddalone i – wbrew stanowisku skarżącego – prawidłowo Sąd Okręgowy uznał, że brak jest podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Wskazanie w tym przepisie na dopuszczalność odstąpienia od zasady odpowiedzialności za wynik procesu jedynie w wypadkach wyjątkowych („szczególnie uzasadnionych”) wyłącza możliwość stosowania wykładni rozszerzającej. W rozpoznawanej sprawie brak jest okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Okoliczność, że powód sam wytoczył

powództwo, a nadto zły stan jego zdrowia, nie uzasadniają przyjęcia, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu ww. przepisu. Jak już wyżej wskazano, powód w postępowaniu likwidacyjnym reprezentowany był przez pełnomocnika i odmawiając ostatecznie wypłaty dalszego odszkodowania pozwany (...) pouczył o możliwości dochodzenia roszczeń na drodze postępowania sądowego przeciwko (...). Istotnym nadto jest – na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy - że po wezwaniu do udziału w sprawie w charakterze pozwanego austriackiego ubezpieczyciela, pełnomocnik powoda nie wyraził zgody na jego wstąpienie w miejsce dotychczasowego pozwanego. Zatem kierując pozew przeciwko pozwanemu (...), a następnie podejmując decyzję o dalszym prowadzeniu procesu z udziałem dwóch pozwanych, powód działał na własne ryzyko i odpowiedzialność. Winien więc zwrócić stronie pozwanej koszty postępowania. Wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji, wysokość tych kosztów ustalona została prawidłowo. Na kwotę 4.317 zł składa się bowiem kwota 3.617 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwota 700 zł uiszczona przez pozwanego na koszty opinii biegłego.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punktach 2, 4, 5 i 6, zaś w pozostałym zakresie apelację oddalił na podstawie art. 385 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego zawarte w punkcie 6 wyroku uzasadnia art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461). Na kwotę 1211 zł złożyły się koszty wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 900 zł i opłata od apelacji w kwocie 311 zł.

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie 7 dotyczy brakującej kwoty na pokrycie kosztów tłumaczenia na język polski przepisów prawa (...). Koszty te obciążają powoda i pozwanego(...) na podstawie art. 83 w zw. z art.113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.). Koszty tłumaczenia to kwota 1.794 zł i przez każdą ze stron uiszczona została zaliczka w kwocie 500 zł. Na zasadzie art. 100 zd. 1 k.p.c. koszty tłumaczenia powód powinien ponieść w 61% (1094,34 zł), zaś pozwany (...) w 39% (699,66 zł).

O kosztach należnych pozwanemu (...) (punkt 8 wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Kwota 800 zł obejmuje koszty wynagrodzenia pełnomocnika (300 zł) oraz uiszczoną przez pozwanego zaliczkę na koszty tłumaczenia (500 zł).